

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 24C/96/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114206182
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Čisovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2017:7114206182.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou Mgr. Zuzanou Čisovskou vo veci navrhovateľky: B. W., N.. XX.X.XXXX, A. M. K., M. XXXX/XX, zastúpenej: JUDr. Ivana Semanová, advokátka spol. s r.o., so sídlom v Košiciach, Masarykova 21, IČO: 47 254 939 proti odporcovi: Q. W., N.. XX.XX.XXXX, A. M. T., R. X, v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov takto

r o z h o d o l :

Bezpodielové spoluvlastníctvo navrhovateľky a odporcu vyporiadava nasledovne:

Do výlučného vlastníctva navrhovateľky prikazuje:

1. členský podiel v SBD I Košice so sídlom v K., M. XX v hodnote 55.000 EUR,
2. osobné motorové vozidlo zn. Mazda ev.č. K. XXXHB v hodnote 2.000 EUR.

Do výlučného vlastníctva odporcu prikazuje:

1. obchodný podiel spoločnosti JSP Logistic, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Trenčianska 30, IČO: 44863357 v hodnote 0,
2. obchodný podiel spoločnosti UK Transport Slovakia s.r.o. so sídlom v Rožňave, Letná 1, IČO: 46750754 v hodnote 5.000 EUR.

Spolu sú aktíva BSM v hodnote 62.000 EUR.

Navrhovateľka je povinná na vyrovnanie podielov zaplatiť odporcovi sumu 803,52 EUR v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľke prikazuje tieto pasíva:

1. dlh zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 6388114/297255804 uzavretej s ČSOB Stavebná sporiteľňa, a.s. so sídlom v Bratislave zo dňa 12.1.2004,
2. dlh zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0446410397 uzavretej so Slovenskou sporiteľňou, a.s. so sídlom v Bratislave zo dňa 4.7.2005,
3. dlh zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby uzavretej s Tatra bankou a.s. so sídlom v Bratislave zo dňa 10.6.2010.

Odporcovi prikazuje tieto pasíva:

1. dlh zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 22534214/589611604 uzavretej s ČSOB Stavebná sporiteľňa, a.s. so sídlom v Bratislave zo dňa 4.9.2009.

Navrhovateľke nepriznáva náhradu trov konania.

Odporca je povinný zaplatiť súdny poplatok za návrh na začatie konania vo výške 66 EUR, ako aj súdny poplatok za konanie o vyporiadanie BSM vo výške 1.302 EUR, v lehote 10 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku na účet tunajšieho súdu.

Navrhovateľka nie je povinná zaplatiť súdny poplatok za konanie o vyporiadanie BSM.

Priznáva štátu náhradu trov konania proti odporcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 5.3.2014 domáhala, aby súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania, z dôvodu, že po rozvode manželstva sa s odporcom o vyporiadanie nedohodli.

2. Navrhovateľka navrhovala, aby súd v rámci BSM vyporiadal nasledovné aktíva: členský podiel v SBD I Košice so sídlom v Košiciach, Vojenská 14, osobné motorové vozidlo zn. Mazda ev.č. K. XXXHB, obchodné podiely odporcu v spoločnosti JSP Logistic, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Trenčianska 30, IČO: 44863357 a v spoločnosti UK Transport Slovakia s.r.o. so sídlom v Rožňave, Letná 1.

Čo sa týka pasív, navrhovateľka žiadala, aby súd vyporiadal dlhy účastníkov konania zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 6388114/297255804 uzavretej s ČSOB Stavebná sporiteľňa, a.s. so sídlom v Bratislave dňa 12.1.2004, zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 22534214/589611604 uzavretej dňa 4.9.2009 s ČSOB Stavebná sporiteľňa, a.s. so sídlom v Bratislave. zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0446410397 uzavretej so Slovenskou sporiteľňou, a.s. so sídlom v Bratislave dňa 4.7.2005, zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby zo dňa 10.6.2010, ako aj zo zmluvy o pôžičke uzavretej s P. S..

Navrhovateľka ďalej žiadala, aby súd pri vyporiadaní zohľadnil to, čo zo svojich finančných prostriedkov zaplatila na spoločných dlhoch po rozvode manželstva.

3. Navrhovateľka zároveň žiadala, aby sa súd pri vyporiadaní odchýlil od zásady rovnosti podielov, s poukazom na existenciu dôvodov pre nerovnomerné vysporiadanie podielov (disparita podielov). Tieto okolnosti videla v tom, že odporca v čase trvania manželstva, dlhodobo, od opustenia spoločnej domácnosti dňa 13.5.2011 až do rozvodu manželstva, svoje povinnosti týkajúce sa rodiny a spoločného majetku bez dôvodu prijateľného z hľadiska dobrých mravov zanedbával. Navrhovateľka výlučne sama zabezpečovala každodennú starostlivosť o dve spoločné mal. deti, starala sa o spoločnú domácnosť, pod psychickým tlakom zo strachu o strechu nad hlavou zabezpečila platenie spoločných úverov prostredníctvom svojich rodičov, pričom odporca jej so splácaním vôbec nepomohol, ale naopak ponechal riešenie a celú zodpovednosť výlučne na ňu. Počas trvania manželstva, ako aj po rozvode manželstva zaplatila na úveroch spolu sumu okolo 24.000 EUR. Sama platila aj poistné na maloleté deti spolu vo výške 42,15 EUR mesačne,

4. Odporca bol v konaní nečinný. K návrhu sa nevyjadril a na pojednávania sa bez ospravedlnenia nedostavil.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, oboznámením listinných dokladov a oboznámením spisov tunajšieho súdu.

6. Bolo nesporné, že manželstvo účastníkov konania, uzavreté dňa 27.4.2002 bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Košice I č.k. 15C/133/2011-241 zo dňa 5.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 8 Co 13/2014-281 zo dňa 30.6.2014. Na čas po rozvode manželstva boli maloleté deti Z. W., nar.28.12.2003 a R. W., nar.20.10.2006 zverené do osobnej starostlivosti navrhovateľky. Odporca bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej Z. sumou 170 EUR mesačne a na výživu maloletej R. sumou 130 EUR mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.12.2013.

7. Bolo nesporné, že účastníkom konania vzniklo za trvania ich manželstva právo spoločného užívania družstevného bytu č.5, nachádzajúceho sa v bloku XXXB, sekcia I, na X.poschodí v bytovom dome súpisného č.XXXX, orientačné číslo XX na M. ulici v K. a zároveň aj spoločné členstvo v Stavebnom

bytovom družstve I. Košice, so sídlom v Košiciach, Viedenská 14. Okresný súd Košice I rozsudkom č.k.24 C 88/2015-77 zo dňa 26.5.2016 zrušil právo spoločného nájmu a určil, že výlučnou nájomkyňou bytu a členkou družstva je navrhovateľka. Zároveň súd vyslovil, že navrhovateľka nie je povinná zabezpečiť odporcovi bytovú náhradu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.7.2016.

8. Z výpisu z obchodného registra na obchodnú spoločnosť JSP Logistic, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Trenčianska 30, IČO: 44863357 súd zistil, že spoločnosť vznikla za trvania manželstva dňa 16.7.2009 a ku dňu rozvodu manželstva existovala. Odporca bol Q. spoločníkom a konateľom spoločnosti. Základné imanie bolo splatené v rozsahu 5.000 EUR.

9. Z výpisu z obchodného registra na obchodnú spoločnosť UK Transport Slovakia s.r.o. so sídlom v Rožňave, Letná 1, IČO: 46750754 súd zistil, že spoločnosť vznikla za trvania manželstva dňa 21.7.2012 a ku dňu rozvodu manželstva existovala. Odporca bol jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti. Základné imanie bolo splatené v rozsahu 5.000 EUR.

10. Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 15 C 133/2011 súd zistil, že pre potreby rozhodnutia o rozsahu vyživovacej povinnosti odporcu k maloletým deťom bolo vykonané znalecké dokazovanie na určenie hodnoty obchodných podielov. Zo znaleckého posudku č.112/2013 zo dňa 18.9.2013 vyplynulo, že obchodný podiel v spoločnosti JSP Logistic, s.r.o. so sídlom v Bratislave mal ku dňu 31.3.2013 mínusovú hodnotu a obchodný podiel v spoločnosti UK Transport Slovakia s.r.o. so sídlom v Rožňave mal hodnotu 5.000 EUR.

11. Zo správ realitných kancelárií ATOMIA s.r.o. so sídlom v Košiciach, Južná tr.51 a Inforeal s.r.o., so sídlom v Košiciach, Hlavná 108 súd zistil, že v čase rozhodovania súdu sa trhová hodnota členského podielu v družstve podľa jeho stavu v čase zániku spoločného pohybovala v rozmedzí od 51.000 - 58.000 EUR, t.j. v priemere okolo 55.000 EUR.

12. Zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č.6388114/297255804 súd zistil, že ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave ako veriteľ a navrhovateľka a odporca ako spoludlžníci uzavreli dňa 12.1.2004 zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 300.000 Sk (9.958,18 EUR) na účel nadobudnutia vlastníctva nehnuteľnosti, modernizácie nehnuteľnosti, resp. aj úhrady podielu bytovému družstvu za účelom nadobudnutia bytu. Účastníci konania sa zaviazali splatiť úver v pravidelných mesačných splátkach za podmienok, dojednaných v zmluve. Zo správy ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave súd zistil, že zostatok dlhu na úvere ku dňu rozvodu manželstva predstavoval 2.003,14 EUR. Žalovaná po rozvedení manželstva do rozhodnutia súdu zaplatila sumu 1.196,82 EUR.

13. Zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č.6264314/297261104 súd zistil, že ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave ako veriteľ a navrhovateľka a odporca ako spoludlžníci uzavreli dňa 16.1.2004 zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 300.000 Sk (9.958,18 EUR) na účel nadobudnutia vlastníctva nehnuteľnosti, modernizácie nehnuteľnosti, resp. aj úhrady podielu bytovému družstvu za účelom nadobudnutia bytu. Účastníci konania sa zaviazali splatiť úver v pravidelných mesačných splátkach za podmienok, dojednaných v zmluve. Zo správy ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave súd zistil, že zostatok dlhu na úvere ku dňu rozvodu manželstva predstavoval 1.804,18 EUR. Žalovaná po rozvedení manželstva zaplatila sumu 1.804,18 EUR (t.j.23 splátok po 78,34 EUR). V čase podania správy a rozhodovania súdu bol úver už splatený.

14. Zo zmluvy o splátkovom úvere č.0446410397 súd zistil, že Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave ako veriteľ a navrhovateľka a odporca ako spoludlžníci uzavreli dňa 4.7.2005 zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 100.000 Sk (3.319,39 EUR). Účastníci konania sa zaviazali splatiť úver v pravidelných mesačných splátkach za podmienok, dojednaných v zmluve. Zo správy Slovenskej sporiteľne, a.s., so sídlom v Bratislave súd zistil, že zostatok dlhu na úvere ku dňu rozvodu manželstva predstavoval 1.327,32 EUR.

15. Zo zmluvy o úvere č.22534214/589611604 súd zistil, že ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave ako veriteľ a navrhovateľka a odporca ako spoludlžníci uzavreli dňa 4.9.2009 zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 5.600 EUR. Účastníci konania sa zaviazali splatiť úver v pravidelných mesačných splátkach za podmienok, dojednaných v zmluve. Zo správy ČSOB

stavebnej sporiteľne, a.s., so sídlom v Bratislave súd zistil, že zostatok dlhu na úvere ku dňu rozvodu manželstva predstavoval 5.712,13 EUR. Žalovaná po rozvode manželstva do rozhodnutia súdu zaplatila sumu 1.332,85 EUR (t.j.19 splátok po 70,15 EUR).

16. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby súd zistil, že Tatrabanka a.s. so sídlom v Bratislave ako veriteľ a navrhovateľka ako dlžník uzavreli dňa 10.6.2010 zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 8.300 EUR. Navrhovateľka sa zaviazala splatiť úver v mesačných splátkach za podmienok, dojednaných v zmluve. Zo správy Tatra banky a.s., so sídlom v Bratislave súd zistil, že zostatok dlhu na úvere ku dňu rozvodu manželstva predstavoval na istine 4.354,26 EUR. Žalovaná po rozvode manželstva do rozhodnutia súdu zaplatila 4.763,04 EUR.

17. Z úverovej zmluvy č.SUA 10/000850 súd zistil, že Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom v Piešťanoch ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 23.4.2010 zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru za účelom financovania kúpy osobného motorového vozidla zn. Mazda 3 Diesel vo výške 5.390 EUR. Odporca sa zaviazal splatiť úver v mesačných splátkach za podmienok, dojednaných v zmluve. Zo správy Home Credit Slovakia a.s., so sídlom v Piešťanoch súd zistil, že zostatok dlhu na úvere ku dňu rozvodu manželstva predstavoval 2.353,14 EUR. V čase podania správy a rozhodovania súdu bol úver už splatený. Navrhovateľka po rozvode manželstva zaplatila celý zostatok dlhu (t.j.17 x mesačná splátka vo výške 138,42 EUR).

18. Súd ďalej zistil, že navrhovateľka si vypožičala od svojej matky P. S. počas trvania manželstva, od 27.2.2012 do rozvodu manželstva sumu 2.230 EUR, ktorú vynaložila na zaplatenie spoločných dlhov. Uvedené mal súd preukázané z výpisu z účtu navrhovateľky vedenom v Tatra banke a.s.. Žalovaná si požičiavala peniaze od svojej matky aj po rozvode manželstva, spolu vo výške 4.631 EUR.

19. Z predložených dôkazov v spojení so správami úverových veriteľov súd zistil, že navrhovateľka zaplatila na vyššie uvedených úveroch počnúc od januára 2012 do rozvodu manželstva sumu 14.901,47 EUR.

20. Navrhovateľka uviedla, že na kúpu motorového vozidla zn. Opel Astra boli použité jej vlastné finančné prostriedky vo výške 230.000 Sk, ktoré získala darom od svojej matky.

21. Z výpisu z osobného účtu navrhovateľky, ako aj zo sporožirového účtu P. S. súd zistil, že dňa 22.11.2004 matka navrhovateľky P. S. poukázala navrhovateľke sumu 230.000 Sk. Uvedenú sumu navrhovateľka vybrala zo svojho účtu dňa 29.11.2004.

22. Z kúpnej zmluvy zo dňa 30.11.2004 súd zistil, že V..Q. B. predal odporcovi osobné motorové vozidlo zn. Opel Astra za kúpnu cenu 255.000 Sk.

23. Z kúpnej zmluvy zo dňa 7.10.2009 súd zistil, že odporca predal predmetné vozidlo W. V. za kúpnu cenu 3.000 EUR.

24. Podľa ustanovenia § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

25. Podľa ustanovenia § 148 ods.1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

26. Podľa ustanovenia § 149 ods.1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

27. Podľa ustanovenia § 149 ods.3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

28. Podľa ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka, pri vypořádání sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

29. Predmetom tohto konania bolo vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva manželov - účastníkov konania. V konaní bolo nepochybne preukázané a medzi účastníkmi nebolo sporné, že uzavreli manželstvo dňa 27.4.2002 a ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Košice I č.k. 15 C 133/2011 zo dňa 4.11.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.12.2013.

30. Ďalšou nespornou skutočnosťou bolo, že po rozvode manželstva, ktorého následkom je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka i zánik BSM, k vypořádání BSM dohodou medzi účastníkmi konania nedošlo.

31. Súd pri vypořádání BSM vychádzal z nižšie uvedených zásad a princípov ustálených súdnou praxou a súdnou judikatúrou.

Predmetom vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva manželov môžu byť len veci, ktoré účastníci urobili predmetom konania, a teda len tie veci, ktoré niektorý z účastníkov v konaní označil za veci patriace do ich bezpodielového spoluvlastníctva a navrhol, aby takáto vec bola v konaní o vypořádání prikázaná niektorému z nich za náhradu. To isté platí aj pre pohľadávky každého z manželov z titulu úhrady toho, čo zo svojho výlučného majetku vynaložili na spoločný majetok a tiež pre spoločné pohľadávky voči niektorému z nich z titulu náhrady toho, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený majetok niektorého z manželov. Uvedená zásada je dôsledkom prehĺbenia dispozitívneho charakteru noriem upravujúcich bezpodielové spoluvlastníctvo.

Účastníkom konania nemožno teda vnucovať určitý spôsob vypořádání. Pokiaľ teda označia za predmet vypořádání len určité časti spoločného majetku, je súd týmto rozsahom viazaný a nemusí a vlastne ani nemôže sám zisťovať, čo všetko do bezpodielového spoluvlastníctva patrí a má byť vypořádané. Ak v konaní o vypořádání niektorých z účastníkov tvrdí, že niektoré veci do vypořádání nepatria, musí svoje tvrdenie preukázať hodnoverným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti. Dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje účastníka, ktorý tvrdí, že konkrétna vec alebo právo do vypořádání nepatrí. Inak platí zásada, že veci existujúce za trvania manželstva účastníkov, do BSM patria a treba ich vypořadať. Rovnako tak dôkazné bremeno zaťažuje toho účastníka, ktorý tvrdí, že na spoločný majetok sa vynaložilo niečo z jeho oddeleného majetku, alebo ak tvrdí, že na oddelený majetok sa vynaložilo niečo zo spoločného majetku. Vypořádání sa vykonáva ako vypořádání v tzv. širšom zmysle, to znamená, že do úvahy sa berú a vypořadajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva účastníkov.

Pri určení ceny vecí na účely vypořádání BSM sa vychádza z ceny vecí v čase vypořádání, avšak z ich stavu v čase zániku BSM.

Čo sa týka rozhodnutia o spôsobe vypořádání BSM, v súdnej praxi sa v konaniach o vypořádání BSM uplatňuje zásada, aby pokiaľ možno, najmä so zreteľom na dobu, ktorá uplynula od rozvodu manželstva, boli veci prikázané tomu z účastníkov, ktorý ich mal naposledy v držaní a u ktorého došlo k ich amortizácii.

32. Predmetom vypořádání BSM účastníci konania učinili tieto majetkové hodnoty: členský podiel v družstve, obchodný podiel odporcu v dvoch obchodných spoločnostiach a osobné motorové vozidlo.

33. Pri vypořádání hodnoty členského podielu účastníkov konania v družstve súd vychádzal zo záverov ustálenej súdnej judikatúry.

Členský podiel v družstve je pôvodným spoločným majetkovým právom manželov, ktoré je predmetom vypořádání BSM.

Ak manželom za trvania manželstva vzniklo nielen právo spoločného nájmu družstevného bytu, ale aj spoločné členstvo v bytovom družstve, potom hodnota členských práv a povinností spojených s užívaním tohto bytu je spoločnou majetkovou hodnotou manželov. Súdy preto musia pri vyporiadaní BSM prihladiť k tejto majetkovej hodnote a rozhodnúť o tom, ktorému z manželov má táto hodnota pripadnúť. Hodnota členských práv a povinností samozrejme nemôže pripadnúť tomu z manželov, ktorému zaniklo právo spoločného nájmu bytu a tým aj členstvo v družstve. Rozhodnutie o tom, komu z manželov má členský podiel pripadnúť, preto závisí predovšetkým na tom, ktorý z nich bude ako člen družstva byť ďalej užívať a to či už na základe dohody rozvedených manželov alebo na základe právoplatného rozhodnutia súdu.

V konaní nebolo sporné, že Okresný súd Košice I rozsudkom č.k.24 C 88/2015-77 zo dňa 26.5.2016 zrušil právo spoločného nájmu účastníkov a určil, že výlučnou nájomkyňou bytu a členkou družstva je navrhovateľka. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.7.2016. Vychádzajúc z citovaného rozsudku a vyššie uvedenej argumentácie súd členský podiel mohol prikázať iba navrhovateľke.

Čo sa týka hodnoty členského podielu v družstve, ustálená súdna prax a judikatúra vychádza pri jej vyporiadaní z trhovej hodnoty členského podielu, konkrétne z toho, aká je hodnota vyporiadavaného členského podielu v dobe rozhodovania súdu, keby bol tento v stave, v akom bol v dobe zániku spoločného členstva bývalých manželov v družstve (v danej veci ku dňu 26.7.2016). Trhová hodnota pritom vyjadruje cenu, ktorú by bolo možné dosiahnuť za prevod členského podielu v družstve v rozhodnej dobe a mieste.

Súd pri určení trhovej hodnoty vychádzal z priemeru uvedeného v správach realitných kancelárií - t.j. 55.000 EUR.

34. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné a z úverovej zmluvy č.SUA 10//000850 uzavretej dňa 23.4.2010 so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. mal súd za preukázané, že počas trvania manželstva účastníci nadobudli osobné motorové vozidlo zn. Mazda 3 Diesel ev.č. K. XXX S. za kúpnu cenu 7.700 EUR. Časť kúpnej ceny vo výške 2.310 EUR bola zaplatená účastníkmi konania zo spoločných finančných prostriedkov a časť vo výške 5.390 EUR z úveru, poskytnutého spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s.. Z úverovej zmluvy a Osvedčenia o evidencii vozidla súd zistil, že vozidlo bolo vyrobené v roku 2004. V čase zániku manželstva malo teda 9 rokov. Vychádzajúc z uvedených skutočností súd pri vyporiadaní vychádzal zo zostatkovej hodnoty vozidla vo výške 2.000 EUR. Motorové vozidlo súd prikázal do výlučného vlastníctva navrhovateľky, pretože v konaní nebolo sporné, že vozidlo aj po rozvoде manželstva užíva ona.

35. Predmetom vyporiadania boli aj obchodné podiely odporcu vo vyššie uvedených dvoch obchodných spoločnostiach. Aby obchodný podiel mohol byť pokladaný za súčasť BSM, musí byť splnená podmienka, že tento podiel nadobudne jeden z manželov (alebo obaja) za trvania manželstva zo spoločných finančných prostriedkov.

36. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a medzi účastníkmi nebolo sporné, že obchodná spoločnosť JSP Logistic, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Trenčianska 30, IČO: 44863357, ako aj obchodná spoločnosť UK Transport Slovakia s.r.o. so sídlom v Rožňave, Letná 1, IČO: 46750754 vznikli za trvania manželstva, pričom ich základné imanie pri ich založení tvoril peňažný vklad vo výške 5.000 EUR. Obe spoločnosti ku dňu rozvodu manželstva existovali a odporca bol jediným spoločníkom a konateľom v oboch spoločnostiach. Z uvedeného vyplýva, že odporca nadobudol obchodné podiely za trvania manželstva zo spoločných finančných prostriedkov a tieto podiely vlastnil aj v čase zániku manželstva. Preto súd hodnotu obchodných podielov zahrnul do vyporiadania BSM.

Súd hodnotu obchodného podielu prikázal do výlučného vlastníctva odporcu, pretože podľa ustálenej súdnej judikatúry môže byť obchodný podiel prikázaný len spoločníkovi obchodnej spoločnosti.

Čo sa týka hodnoty obchodných podielov, súd vychádzal z výsledkov dokazovania, vykonaného v konaní o rozvod manželstva a úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom (t.j. zo znaleckého posudku č.112/2013 zo dňa 18.9.2013). Obchodný podiel v spoločnosti JSP Logistic, s.r.o. so sídlom v Bratislave mal v čase zániku manželstva mínusovú hodnotu a obchodný podiel v spoločnosti UK Transport Slovakia s.r.o. so sídlom v Rožňave mal hodnotu 5.000 EUR.

37. Zhrnúc vyššie uvedené, celková hodnota všetkých aktív, patriacich do BSM, predstavuje sumu 62.000 EUR (t.j. 55.000 + 2.000 + 5.000 EUR).

38. Po porovnaní aktív, ktoré podľa rozhodnutia súdu o ich prikázaní do vlastníctva dostal každý z účastníkov konania, súd zistil, že táto hodnota je rozdielna; navrhovateľke boli prikázané aktíva v hodnote 57.000 EUR (členský podiel, motorové vozidlo) a odporcoví aktíva v hodnote 5.000 EUR (hodnota obchodného podielu).

39. Povinnosťou súdu bolo preto samostatným výrokom rozhodnúť o tzv. vyporiadacom podiele a teda o sume, ktorú je jeden z účastníkov konania povinný zaplatiť druhému tak, aby každý z nich (za predpokladu rovnakej veľkosti ich podielov) dostal súhrnne rovnakú hodnotu. Vychádzajúc z celkovej hodnoty aktív (62.000 EUR), polovica tejto hodnoty predstavuje sumu 31.000 EUR. Túto hodnotu by mal dostať každý z účastníkov konania za predpokladu rovnakej veľkosti podielov (50 : 50).

40. Zhrnúc vyššie uvedené, za predpokladu, že podiely účastníkov konania na spoločnom majetku by boli rovnaké a teda, každý z nich by mal dostať hodnotu vo výške 31.000 EUR, potom navrhovateľka, ktorej boli prikázané aktíva vo vyššej hodnote, by bola povinná zaplatiť odporcovi na vyrovnanie jeho podielu sumu 26.000 EUR (t.j. 57.000 mínus 31.000 EUR).

41. Ako už bolo vyššie uvedené, Občiansky zákonník pri vyporiadaní BSM vychádza z toho, že podiely manželov na spoločnom majetku sú rovnaké (§ 150 veta prvá). Zákon však nevylučuje, aby výška podielov bola určená aj v inom pomere (ide o tzv. disparitu podielov). Musí však ísť o tak významné okolnosti, ktoré odôvodňujú prelomenie princípu, že podiely sú zásadne rovnaké.

Súd konštatoval, že v danom prípade existujú také významné okolnosti, ktoré odôvodňujú disparitu podielov a to v pomere 70 % pre navrhovateľku a 30 % pre odporcu.

Právna úprava modifikácie princípu rovnosti podielov patrí k právnym normám s relatívne neurčitou hypotézou, ktoré nechávajú na súde, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého, vopred neobmedzeného okruhu okolností. Záleží teda na uvážení súdu, ktoré okolnosti tvrdené účastníkmi a v konaní preukázané, bude považovať podstatné a významné pre prípadnú disparitu podielov. Ustanovenie § 150 vo vete tretej Občianskeho zákonníka ukladá súdu, aby pri zvažovaní prípadnej nerovnosti podielov na vyporiadavanom majetku prihliadal predovšetkým ku skutočnostiam, ktoré mali vplyv na hospodárenie rodiny (zásluha na nadobudnutí a udržaní spoločných vecí). Ak jeden z manželov svoje povinnosti týkajúce sa rodiny a spoločného majetku bez dôvodu prijateľného z hľadiska dobrých mravov zanedbával, potom je prípustné rozhodnúť o disparite podielov. Podľa Zákona o rodine muž a žena majú v manželstve rovnaké práva a rovnaké povinnosti. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, spoločne sa starať o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie. Konanie, ktoré je v rozpore s uvedenými zásadami, konanie, ktoré podľa všeobecného pohľadu možno považovať za negatívne ovplyvňujúce vzájomne súžitie manželov, môžu viesť k úvahe o odklone rovnosti podielov, ak sa významným spôsobom premieta do hospodárenia so spoločným majetkom alebo starostlivosťou o rodinu. Z ustálenej súdnej judikatúry teda vyplýva, že pre úvahu o (ne)rovnosti podielov je významné, ako sa každý z manželov v priebehu manželstva staral o rodinu (spoločnú domácnosť, či uspokojovanie spoločných potrieb) a ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí.

42. Okolnosti, odôvodňujúce disparitu mal súd za preukázané z oboznámených súdnych spisov:

43. Zo spisu sp.zn. 15 C 133/2011 vo veci rozvodu manželstva a úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom súd zistil, že odporca v konaní žiadal, aby bol zaviazaný prispievať na výživu mal. Z. sumou 50 EUR a na výživu mal. R. 50 EUR mesačne s tým, že až sa mu bude v podnikaní lepšie dariť, je ochotný prispievať aj vyššou sumou. Dňa 9.9.2012 sa odporcovi narodilo ďalšie dieťa s priateľkou, B. W.. Na pojednávaní konanom dňa 5.11.2013 navrhovateľka uviedla, že už rok sa sama podieľa na platení spoločných úveroch, na ktoré odporca nijako neprispieva. V čase rozvodu bola navrhovateľka nezamestnaná, vedená v evidencii na príslušnom úrade práce a zabezpečovala vyživovaciu povinnosť, starostlivosť o domácnosť a osobnú starostlivosť o mal. deti, ktoré s ňou žili v spoločnej domácnosti. Už v konaní o rozvod navrhovateľka uviedla, že odporca svoje záväzky z úverov neplní, záväzky spláca

sama za výdatnej a neustálej pomoci svojej rodiny, nakoľko v prípade ich nesplácania reálne hrozí, že dôjde k uspokojeniu veriteľov predajom nehnuteľnosti v BSM, v ktorej navrhovateľka žije s mal. deťmi.

Z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 8Co/13/2014-281 zo dňa 30.7.2014, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa vyplýva, že súd prvého stupňa správne určil vyživovaciu povinnosť odporcu vo výške 170 EUR mesačne pre mal. Z. a vo výške 130 EUR pre mal. R. s tým, že je primeraná jeho zárobkovým schopnostiam a možnostiam, ako aj jeho ďalšej vyživovacej povinnosti. Odvolací súd neuveril tvrdeniam odporcu o tom, že sa mu od poslednej úpravy výživného do rozvodu manželstva trvalo a podstatne znížil príjem, pretože ak by sa mu skutočne nedarilo v podnikaní, tak by si v priebehu tohto konania nezaložil novú spoločnosť s tým istým predmetom podnikania a nevložil by do nej ďalších 5.000 EUR. Vzhľadom k tomu, že odporca si napriek oficiálnemu poklesu svojich príjmov na úplné minimum (daňové priznania a znalecký posudok) mohol dovoliť uspokojovať rovnaké potreby ako v roku 2011, chodiť na zahraničné dovolenky k moru, založiť spoločnosť s rovnakým predmetom podnikania a vložiť do nej 5.000 EUR a ešte aj vyživovať ďalšie dieťa, súd prvého stupňa postupoval správne, ak neakceptoval zníženie oficiálnych príjmov odporcu a pri určení výživného vychádzal z jeho potencionálnych príjmov.

Zo spisu sp.zn. 11P/83/2011 súd zistil, že navrhovateľka sa domáhala úpravy rodičovských práv a povinností k mal. deťom návrhom zo dňa 26.8.2011. Rozsudkom č.k. 11P/83/2011-57 zo dňa 29.11.2011 súd mal. deti zveril do osobnej starostlivosti matky a odporcu zaviazal prispievať na výživu mal. Z. sumou 170 EUR mesačne a mal. R. sumou 130 EUR mesačne od 1.12.2011 do budúca. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 4.1.2012.

Z uznesenia Okresného súdu Košice I sp.zn. 18P/41/2013-115 zo dňa 14.11.2013 súd zistil, že odporca sa návrhom zo dňa 18.3.2013 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd znížil jeho vyživovaciu povinnosť k mal. deťom, k mal. Z. zo sumy 170 EUR na sumu 60 EUR a k mal. R. zo sumy 130 EUR na sumu 40 EUR. Konanie bolo zastavené na základe späťvzatia návrhu.

Zo spisu Okresného súdu Košice I sp.zn. 38C/151/2013 súd zistil, že navrhovateľka sa návrhom zo dňa 14.5.2013 domáhala určenia manželského výživného. V návrhu uviedla, že od opustenia spoločnej domácnosti ostala celá starostlivosť o domácnosť a mal. deti výlučne na nej. Odporca prispieva na mal. dcéry výživným, ktoré uhrádza oneskorene alebo len sčasti. Napriek vedomosti odporcu o tom, že navrhovateľka nie je zárobkovo činná, všetky spoločné úvery bez akýchkoľvek výčitiek od januára 2012 ignoruje. Splátky za úvery tvoria spolu mesačne sumu vo výške 745 EUR, pričom navrhovateľka ako poberateľka podpory v nezamestnanosti nedokáže splátky uhrádzať. Navrhovateľka bola pri splácaní úverov odkázaná na pravidelnú pomoc rodičov. Momentálna ekonomická situácia navrhovateľky je neúnosná a kritická, výdavky domácnosti sa pohybujú vysoko nad hranicou jej príjmov. Navrhovateľka nemá za čo nakúpiť základné potraviny do domácnosti.

Rozsudkom č.k. 38C/151/2013-424 zo dňa 14.10.2015 bol odporca zaviazaný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 745 EUR mesačne počnúc od 14.5.2013 do 19.12.2013. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd pokladal za nespornú skutočnosť, že odkedy odporca opustil spoločnú domácnosť (13.5.2011), prestal finančne prispievať na splátky spoločných úverov a pôžičiek ako aj na domácnosť, pričom navrhovateľka spolu za úvery platila sumu 745 EUR mesačne. Súdom vychádzal z potenciálneho príjmu odporcu za rok 2013 v priemere 1.890,01 EUR mesačne plus 672,01 EUR mesačne. Súdom poukázal na to, že príjem odporcu na základe pracovnej zmluvy s vlastnou spoločnosťou je až absurdne nízky, nedosahujúci ani zákonom stanovenú minimálnu mzdu. Napriek tomu naďalej prevádzkuje stratové spoločnosti, nevykazoval žiadnu odplatu za výkon funkcie konateľa v týchto spoločnostiach, nevykonáva žiadne kroky k tomu, aby sa zamestnal s príjmom adekvátnym svojim možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom, nepreukázal efektívny postup a snahu vo vzťahu k svojim dlžníkom o vymoženie dlžných súm. Súdom dospel k záveru, že navrhovateľka okrem výkonu práce v zamestnaní zabezpečuje a aj zabezpečovala každodennú starostlivosť o dve spoločné mal. deti, pod psychickým tlakom zo strachu o strechu nad hlavou zabezpečila platenie spoločných úverov prostredníctvom svojich rodičov, pričom odporca jej so splácaním vôbec nepomohol, ale naopak ponechal riešenie a celú zodpovednosť výlučne na ňu. Odporca vykonáva podnikateľskú činnosť v dvoch výlučne jemu patriacich obchodných spoločnostiach, po rozchode s navrhovateľkou sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti a žije s novou priateľkou a ich spoločným deťmi a bez odôvodnenia prenechal zodpovednosť za splácanie spoločných úverov, ktoré vo väčšej miere slúžili na jeho podnikateľskú

činnosť, na navrhovateľku. Toto správanie odporcu nemožno hodnotiť inak, ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Súd považoval za preukázané, že v rozhodnom období vznikol výrazný a podstatný rozdiel životnej úrovni navrhovateľky a odporcu; navrhovateľka príjem v priemere cca 330 EUR znížený o výdavky cca 1.209 EUR a odporca potencionálny príjem vo výške 2.732,02 EUR znížený o výdavky cca 637 EUR.

Rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 8Co/6/2016-460 zo dňa 30.6.2016. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav, vyhodnotil dôkazy a s jeho závermi sa v plnom rozsahu stotožňuje.

44. Zhrnúc vyššie uvedené, súd konštatoval, že odporca v čase trvania manželstva dlhodobo, od opustenia spoločnej domácnosti dňa 13.5.2011 až do rozvodu manželstva, t.j. 2 a pol roka svoje povinnosti týkajúce sa rodiny a spoločného majetku bez dôvodu prijateľného z hľadiska dobrých mravov zanedbával. Ako konštatovali súdy prvého stupňa ako aj odvolacie súdy v konaní o rozvod manželstva, ako aj v konaní o manželskom výživnom, navrhovateľka okrem výkonu práce v zamestnaní sama zabezpečovala každodennú starostlivosť o dve spoločné mal. deti, starala sa o spoločnú domácnosť, pod psychickým tlakom zo strachu o strechu nad hlavou zabezpečila platenie spoločných úverov prostredníctvom svojich rodičov, pričom odporca jej so splácaním vôbec nepomohol, ale naopak ponechal riešenie a celú zodpovednosť výlučne na ňu. Jeho postoj sa prejavil aj v rámci vyššie uvedených súdnych konaní, keď na výživu svojich detí mienil prispievať len sumou 60 EUR a sumou 40 EUR mesačne, napriek tomu, že súd vyhodnotil jeho zárobkové možnosti a schopnosti v omnoho vyššom rozsahu a svoj postoj nezmenil ani v konaní o určenie manželského výživného. V oboch konaniach podal proti rozsudkom súdu prvého stupňa odvolanie. Súd mal nesporne za preukázané, že navrhovateľka počas trvania manželstva zaplatila nielen na spoločných úveroch, ale aj na úvere, ktorý uzavrel ako dlžník výlučne odporca, spolu sumu 14.901,47 EUR. Na zaplatenie úverov si musela požičať peniaze od svojich rodičov. V splácaní úverov pokračovala aj po rozvode manželstva; ako súd ustálil vyššie po rozvode zaplatila spolu sumu 8.981,48 EUR. Vďaka jej prístupu sa tak podarilo úplne splatiť dva úvery, vrátane úveru, v ktorom ako dlžník vystupoval len odporca. Navrhovateľka taktiež sama platila poisťné na obe maloleté deti spolu vo výške 42,15 EUR mesačne. Za takýchto okolností mal súd za to, že je namieste uplatnenie disparity podielov, pričom za spravodlivé riešenie pokladal pomer 70:30 v prospech navrhovateľky.

45. Vychádzajúc z disparity podielov, navrhovateľke by sa malo dostať 70 % z celkovej hodnoty aktív, čo predstavuje sumu 43.400 EUR (70 % zo sumy 62.000 EUR) a odporcovi 30 %, čo predstavuje sumu 18.600 EUR. Z uvedeného potom vyplýva, že navrhovateľka, ktorej boli prikázané aktíva vo vyššej hodnote, je povinná zaplatiť odporcovi na vyrovnanie jeho podielu sumu 13.600 EUR (t.j. hodnota, ktorú má odporca dostať 18.600 EUR mínus hodnota toho, čo mu súd prikázal do výlučného vlastníctva 5.000 EUR).

46. Na výšku uvedenej sumy 13.600 EUR, ktorú je navrhovateľka povinná zaplatiť odporcovi na vyrovnanie, však mali vplyv aj ďalšie skutočnosti, v dôsledku ktorých súd uvedenú čiastku znížil.

47. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva je totiž nutné prihliadať aj na tie pohľadávky a dlhy, ktoré vznikli za trvania BSM v súvislosti s hospodárskym a spotrebným spoločenstvom manželov, vrátane pohľadávok každého z manželov z titulu úhrady toho, čo zo svojho výlučného majetku vynaložili na spoločný majetok a tiež pre spoločné pohľadávky voči niektorému z nich z titulu náhrady toho, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený majetok niektorého z manželov. To samozrejme za predpokladu, že ich účastníci svojimi dispozičnými návrhmi učinili predmetom vyporiadania.

48. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že počas trvania manželstva účastníkov zaťažili viaceré dlhy zo zmlúv o úvere. Niektoré zmluvy o úvere uzavreli ako spoludlžníci (tzv. spoločné dlhy) a niektoré výlučne len niektorý z manželov (samostatné dlhy). Podľa ustálenej judikatúry súd rozhodol o prikázaní dlhu len vo vzťahu k tým úverom, v ktorých obaja účastníci figurujú ako spoludlžníci a zároveň, v čase rozhodovania úver ešte nebol splatený. Pokiaľ nešlo o takýto dlh, súd nemohol rozhodnúť tak, že by ho prikázal niektorému z účastníkov na zaplatenie, avšak pri vyporiadaní na tento dlh v zmysle vyššie uvedených zásad ust. § 150 Občianskeho zákonníka prihliadol ako na vnos na spoločný majetok.

49. Súd mal nesporne za preukázané, že z úveru, poskytnutého na základe zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 6388114/297255804 uzavretej s ČSOB stavebnou sporiteľňou a.s. zo dňa 12.1.2004 účastníci financovali nadobudnutie bytu resp. členského podielu v bytovom družstve. Vzhľadom k tomu, že úver v čase rozhodovania súdu ešte nebol splatený a teda, pohľadávka veriteľa voči obom účastníkom konania existuje, súd musel rozhodnúť o prikázaní dlhu z úveru. Hoci ide o spoločný dlh, súd ho prikázal navrhovateľke, pretože majetková hodnota, nadobudnutá z úveru, bola prikázaná do jej vlastníctva (členský podiel). Prikázanie uvedeného dlhu z úveru navrhovateľke, má potom vplyv na zníženie sumy, ktorú je navrhovateľka povinná vyplatiť odporcovi, tzv. vyporiadacieho podielu. Na úhrade tohto dlhu vo výške jeho zostatku ku dňu zániku manželstva 2.003,14 EUR sa musia účastníci podieľať v rovnakom pomere. Odporca je preto povinný prispieť na úhradu dlhu polovicou, čo predstavuje sumu 1.001,57 EUR. Súd preto znížil základnú sumu, ktorú je navrhovateľka povinná zaplatiť odporcovi o sumu 1.001,57 EUR.

50. Súd mal nesporne za preukázané, že z úveru, poskytnutého na základe zmluvy o splátkovom úvere č.0446410397 uzavretej so Slovenskou sporiteľňou, a.s. zo dňa 4.7.2005, účastníci financovali nadobudnutie bytu resp. členského podielu v bytovom družstve. Vzhľadom k tomu, že úver v čase rozhodovania súdu ešte nebol splatený a teda, pohľadávka veriteľa voči obom účastníkom konania existuje, súd musel rozhodnúť o prikázaní dlhu z úveru. Hoci ide o spoločný dlh, súd ho prikázal navrhovateľke, pretože majetková hodnota, nadobudnutá z úveru, bola prikázaná do jej vlastníctva (členský podiel). Prikázanie uvedeného dlhu z úveru navrhovateľke má potom vplyv na zníženie sumy, ktorú je navrhovateľka povinná vyplatiť odporcovi titulom vyrovnania podielov. Z úveru bola totiž nadobudnutá majetková hodnota, patriaca do BSM, z hodnoty ktorej navrhovateľka vypláca odporcu. Pokiaľ bol teda navrhovateľke prikázaný zostatok dlhu na úvere vo výške 1.327,32 EUR, ktorý navrhovateľka zaplatí už len zo svojich výlučných finančných prostriedkov, je odporca povinný prispieť na úhradu dlhu polovicou, čo predstavuje sumu 663,66 EUR. Na základe uvedených skutočností súd znížil základnú sumu, ktorú je navrhovateľka povinná zaplatiť odporcovi o sumu 663,66 EUR.

51. Súd mal nesporne tiež za preukázané, že z úveru, poskytnutého na základe zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č.6264314/297261104 uzavretej s ČSOB stavebnou sporiteľňou a.s. zo dňa 16.1.2004 účastníci financovali nadobudnutie bytu resp. členského podielu v bytovom družstve, teda majetkovej hodnoty patriacej do BSM. V tomto prípade však úver v čase rozhodovania súdu už bol splatený, preto súd nerozhodoval o prikázaní dlhu z úveru. Z úveru bola nadobudnutá majetková hodnota, patriaca do BSM, z hodnoty ktorej navrhovateľka vypláca odporcu. Na úhrade tohto dlhu sa preto musia účastníci podieľať v rovnakom pomere. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že navrhovateľka po rozvoде manželstva vynaložila na splatenie spoločného úveru zo svojich finančných prostriedkov sumu 1.804,18 EUR. Odporca je preto povinný prispieť na úhradu dlhu polovicou, čo predstavuje sumu 902,09 EUR. Na základe uvedených skutočností súd znížil základnú sumu, ktorú je navrhovateľka povinná zaplatiť odporcovi o sumu 902,09 EUR.

52. Súd mal nesporne za preukázané, že dňa 4.9.2009 účastníci konania uzavreli zmluvu o úvere č.22534214/589611604 s ČSOB stavebnou sporiteľňou, a.s., so sídlom v Bratislave. Úver vo výške 5.600 EUR bol použitý na financovanie podnikateľskej činnosti odporcu. V čase zániku manželstva ešte úver nebol splatený a jeho zostatok predstavoval 5.712,13 EUR. Tento dlh súd prikázal odporcovi, vzhľadom k tomu, že bol použitý na financovanie jeho podnikateľskej činnosti. Navrhovateľka zo svojich finančných prostriedkov po rozvoде manželstva do rozhodnutia súdu zaplatila sumu 2.665,70 EUR. Odporca je preto povinný prispieť na úhradu dlhu polovicou, čo predstavuje sumu 1.332,85 EUR. Na základe uvedených skutočností súd znížil základnú sumu, ktorú je navrhovateľka povinná zaplatiť odporcovi o sumu 1.332,85 EUR.

53. Súd mal nesporne za preukázané, že dňa 10.6.2010 navrhovateľka uzavrela zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby s Tatrabankou a.s. so sídlom v Bratislave. Úver vo výške 8.300 EUR bol použitý na financovanie podnikateľskej činnosti odporcu. V čase zániku manželstva zostatok dlhu predstavoval len na istine 4.354,26 EUR. Súd o prikázaní úveru nerozhodoval, pretože zo zmluvy je zrejmé, že dlžníkom je navrhovateľka. Navrhovateľka zo svojich finančných prostriedkov po rozvoде manželstva do rozhodnutia súdu zaplatila sumu 4.763,04 EUR. Odporca je preto povinný prispieť na úhradu dlhu polovicou, čo predstavuje sumu 2.381,52 EUR. Na základe uvedených skutočností súd znížil základnú sumu, ktorú je navrhovateľka povinná zaplatiť odporcovi o sumu 2.381,52 EUR.

54. Súd mal nesporne za preukázané, že dňa 23.4.2010 odporca uzavrel úverovú zmluvu č.SUA 10/000850 s Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom v Piešťanoch. Úver vo výške 5.390 EUR bol poskytnutý na financovanie kúpy osobného motorového vozidla zn. Mazda 3 Diesel. V tomto prípade úver v čase rozhodovania súdu už bol splatený. Z úveru bola nadobudnutá vec, patriaca do BSM, z hodnoty ktorej navrhovateľka vypláca odporcu. Na úhrade tohto dlhu sa preto musia účastníci podieľať v rovnakom pomere. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že navrhovateľka po rozvoде manželstva vynaložila na splatenie úveru zo svojich finančných prostriedkov sumu 2.353,14 EUR. Odporca je preto povinný prispieť na úhradu dlhu polovicou, čo predstavuje sumu 1.176,57 EUR. Na základe uvedených skutočností súd znížil základnú sumu, ktorú je navrhovateľka povinná zaplatiť odporcovi o sumu 1.176,57 EUR.

55. Súd ďalej vzal za preukázané, že navrhovateľka si vypožičala od svojej matky P. S. počas trvania manželstva, v čase od 27.2.2012 do rozvođu manželstva, spolu sumu 2.230 EUR, ktorú vynaložila na zaplataenie spoločných dlhov. Pôžička v čase rozhodovania ešte nebola splatená. Súd o prikázaní úveru nerozhodoval, pretože zo zmluvy je zrejmé, že dlžníkom je navrhovateľka. Vzhľadom k tomu, že finančné prostriedky z pôžičky boli použité na financovanie spoločných dlhov účastníkov, na úhrade tohto dlhu sa musia účastníci podieľať v rovnakom pomere. Odporca je preto povinný prispieť jej na úhradu dlhu polovicou, čo predstavuje sumu 1.115 EUR. Súd preto znížil základnú sumu, ktorú je navrhovateľka povinná zaplatiť navrhovateľke o sumu 1.115 EUR.

56. Na zníženie sumy, ktorú je navrhovateľka povinná vyplatiť odporcovi, mala vplyv aj ďalšia skutočnosť. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľka vynaložila na kúpu spoločnej veci - osobného motorového vozidla zn.Opel sumu 230.000 Sk zo svojich výlučných finančných prostriedkov. Navrhovateľka predloženými listinnými dokladmi (výpisy z účtov, kúpne zmluvy) nesporne preukázala, že bezprostredne pred kúpou vozidla jej matka P. S. uvedenú sumu darovala, poukázala na jej účet a navrhovateľka ju zo svojho účtu vybrala v deň uzavretia kúpnej zmluvy. Ako to vyplynulo z kúpnej zmluvy, vozidlo bolo kúpené za kúpnu cenu 255.000 Sk (8.464,45 EUR).

Zo súdnej judikatúry vyplýva, že manžel, z ktorého výlučných prostriedkov bola zakúpená vec, patriaca do BSM, má nárok na náhradu toho, čo takto vynaložil. Ak je však hodnota veci v dôsledku opotrebenia spoločným užívaním nižšia, než bola jej pôvodná hodnota, treba to vziať do úvahy a náklady, ktoré na vec jeden z manželov vynaložil, sa potom neuhrádzajú v plnej výške, ale len vo výške redukovanej, podľa pomeru, v ktorom došlo k zníženiu hodnoty veci. Navrhovateľkou vložený vnos 230.000 Sk na zakúpenie spoločnej veci predstavuje 90 % z kúpnej ceny. Predmetné vozidlo účastníci konania po 5 rokoch užívania predali za sumu 3.000 EUR. Z uvedeného je zrejmé, že na získaní uvedenej sumy sa navrhovateľka podieľala v rozsahu 90 %, t.j. vo výške 2.700 EUR. Navrhovateľka má preto nárok na náhradu v uvedenej výške. Súd preto znížil základnú sumu, ktorú je navrhovateľka povinná zaplatiť odporcovi, o sumu 2.700 EUR.

57. Zhrnúc vyššie uvedené, súd v prospech navrhovateľky odpočítal od základnej sumy, ktorú je povinná zaplatiť odporcovi na vyrovnanie podielov (13.600 EUR) sumu spolu vo výške 12.796,48 EUR. Po tejto úprave suma, ktorú je navrhovateľka povinná vyplatiť odporcovi titulom vyrovnania predstavuje 803,52 EUR.

58. Podľa ustanovenia § 2 ods.1 písmena c/ zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, v znení účinnom v čase rozhodovania súdu, poplatníkom sú obaja účastníci v konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo jeden z nich podľa rozhodnutia súdu.

59. Podľa ustanovenia § 5 ods.1 písmena h/ citovaného zákona, poplatková povinnosť vzniká v ostatných prípadoch nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa povinnosť zaplatiť poplatok uložila v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej.

60. Podľa ustanovenia § 7 ods.7 citovaného zákona, v konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov je základom poplatku cena všetkých vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ostatných hodnôt, ktoré sa pritom vyporiadajú.

61. Podľa položky 6 písm.b) Sadzobníka tvoriaceho prílohu citovaného zákona o súdnych poplatkoch, v znení účinnom v čase začatia tohto konania, súdny poplatok za konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, ak sa konanie skončilo rozsudkom, je 3 % z ceny predmetu konania.

62. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že poplatková povinnosť vznikla v danom prípade v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej a to za konanie o vyporiadanie BSM, pričom poplatníkmi sú obaja účastníci konania. Cenou predmetu konania je cena všetkých aktív tvoriacich BSM, ktoré boli v danom prípade vyporiadané, t.j. 62.000 EUR. V zmysle pol.6 písm.b) Sadzobníka tvoriaceho prílohu citovaného zákona o súdnych poplatkoch, bol súdny poplatok v čase podania návrhu na začatia konania o vyporiadanie BSM stanovený vo výške 3 % z ceny predmetu konania, čo v danom prípade činí 1.860 EUR. Za predpokladu, že by podiely účastníkov konania na vyporiadaní boli rovnaké, každý z nich by znášal povinnosť zaplatiť súdny poplatok v jednej polovici z celej jeho výšky. V danom prípade je z výsledkov konania vo veci samej je zrejmé, že podiely účastníkov na vyporiadaní majetku nie sú rovnaké, súd vychádzal z disparity podielov, ktorá je v prospech navrhovateľky. Preto súd pokladal za spravodlivé, aby navrhovateľka znášala povinnosť zaplatiť súdny poplatok v rozsahu 30 % a odporca v rozsahu 70 % . Navrhovateľka však bola od platenia súdnych poplatkov oslobodená, preto súd zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku len odporcu v rozsahu 70 %, t.j. vo výške 1.302 EUR a v prevyšujúcej časti rozhodol tak, že navrhovateľka nie je povinná zaplatiť súdny poplatok za konanie o vyporiadanie BSM.

63. Podľa ust. § 2 ods.1 písm.a/ zákona o súdnych poplatkoch, v znení účinnom v čase rozhodovania, poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

64. Podľa ust. § 2 ods.2 citovaného zákona, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom.

65. V predmetnej veci bola navrhovateľka uznesením tunajšieho súdu č.k.24 C 96/2014-101 zo dňa 9.9.2014 oslobodená od súdnych poplatkov. Navrhovateľka bola v zmysle ust. § 2 ods.1 písm.a/ zákona o súdnych poplatkoch povinná zaplatiť súdny poplatok za návrh na vyporiadanie BSM. Vzhľadom k tomu, že bola oslobodená od súdnych poplatkov a súd jej návrhu vyhovel, v súlade s ust. § 2 ods.2 citovaného zákona je poplatok povinný zaplatiť odporca. Podľa položky 6 písm.a) Sadzobníka tvoriaceho prílohu citovaného zákona o súdnych poplatkoch, v znení účinnom v čase začatia tohto konania, súdny poplatok za návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva je vo výške 66 EUR. Súd preto zaviazal odporcu na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na vyporiadanie BSM vo výške 66 EUR.

66. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

67. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaného ust. § 255 ods.1 CSP, vychádzajúc zo zásady úspechu v konaní. Súd konštatoval, že navrhovateľka má právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Z výsledkov konania je totiž zrejmé, že súd vyhovel návrhu navrhovateľky na vyporiadanie BSM. Navrhovateľka sa však náhrady trov konania výslovne vzdala, preto súd vyslovil, že jej náhradu trov nepriznáva.

68. V konaní vznikli trovy aj štátu a to titulom úhrady vecných nákladov bánk, ktoré boli požiadané o podanie správy o stave úverov.

69. V novej úprave Civilného sporového poriadku, účinnnej od 1.7.2016 absentuje osobitné ustanovenie, ktoré by upravovalo náhradu trov, ktoré platil štát. Súd preto pri rozhodovaní vychádzal z článku 4 ods.1 CSP, podľa ktorého ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnú vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

70. Predmetnú otázku najbližšie čo do obsahu a účelu upravuje ust. § 255 CSP. Štát má právo na náhradu trov, ktoré platil, v závislosti od výsledkov konania a teda, v závislosti od pomeru úspechu a neúspechu strán sporu vo veci.

71. Ako už súd uviedol vyššie, navrhovateľka mala v konaní plný úspech, preto súd zaviazal odporcu nahradiť štátu trovy v rozsahu 100 %. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia o samotnej výške trov štátu súd rozhodne samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods.2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods.3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).